उपायं चिन्तयेत् प्राज्ञः तथापायं च चिन्तयेत् ।
पश्यतो वकमूर्खस्य नकुलेन हता वकाः ॥४५६॥

तदनेन पापबुद्धिनोपायश्चिन्तितो नापायः। ततस्तत्फलं प्राप्तं। यतो ऽहं ब्रवीमि।

धर्मबुद्धिः कुबुद्धिश्च द्वावितौ विदितौ मम। ५
पुत्रेण व्यर्थपाण्डित्यात् पिता धूमेन घातितः ॥४५७॥

एवं मूढ त्वयाप्युपायश्चिन्तितो नापायः। तन्न भवसि त्वं सज्जनः। केवलं पापबुद्धिवत् तत्र भवसि। त्वं मया परिज्ञातः स्वामिनः प्राण सन्देहानयनात्। प्रकटीकृतं त्वया स्वयमेवात्मनो दुष्टत्वं कौटिल्यं च। अथवा साधिदमुच्यते। १०

यत्नादपि कः पश्येच्छिखिनामाह्वावनिःसरणमार्गं।
यदि जलदध्वनिमुदितास्त एव मूढा न नृत्येयुः ॥४५८॥

तत्त्वं स्वामिनमप्येनां दशां नयसि। तदस्मद्विधस्य का गणना। तस्मान्ममासन्नेन भवता न भाव्यं। उक्तं च।

तुलां लोहसहस्रस्य खादन्ति यत्र मूषकाः। १५
गजं तत्र हरेच्छ्येनो बालके को ऽत्र विस्मयः ॥४५९॥

दमनक अह। कथमेतत्। करटकः कथयति। अस्ति कस्मिंश्चि कथा दधिष्ठाने नान्दुको नाम बणिक्पुत्रः। अपरं च तत्रैव स्थाने बणि ॥२१॥ ग्लदमणो नाम प्रतिवसति स्म। स च विभवक्षयाद्दिशान्तरगमनं व्य चिन्तयत्। उक्तं च। २०

यत्र देशे ऽथवा स्थाने भोगान् भुक्त्वा स्ववीर्यतः।
तस्मिन् विभवहीनो यो वसेत् स पुरुषाधमः ॥४६०॥

तथा च। येनाहङ्कारयुक्तेन चिरं विलसितं पुरा।
दीनं वदति तत्रैव यः परेषां स निन्दितः ॥४६१॥

तस्य च गृहे लोहभारघटिता पूर्वपुरुषोपार्जिता तुलासीत्। तां च २५